DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 15 czerwca 1939 r. **Nr 7**

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 maja 1939 r.

w sprawie Sądu Kartelowego.

Na mocy § 8 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Skarbu z dnia 28 czerwca 1933 r. o wykonaniu przepisów ustawy o kartelach, dotyczących Sądu Kartelowego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 381), zarządzam utrzymanie w mocy pierwszej i drugiej list członków Sądu Kartelowego na okres czasu od dnia 1 lipca 1939 r. do dnia 30 czerwca 1942 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Grabowski

OKÓLNIK Nr 1903/II.G.S./39

w sprawie kosztów wykonania aresztu zastępczego, orzeczonego w postępowaniu karnym skarbowym.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Władza skarbowa nie wykonuje sama orzeczeń karnych w części, dotyczącej kary aresztu zastępczego, lecz zwraca się o wykonanie tej kary, o ile nie chodzi o sprawę przeciwko żołnierzowi w służbie czynnej, do sądu grodzkiego (art. 309 § 1 prawa karnego skarbowego — Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 84, poz. 581). Koszty wykonania kary (w więzieniu lub areszcie) wchodzą w skład kosztów postępowania karnego skarbowego (art. 312 § 2 lit.f.-p.k.s.), które władza skarbowa ściąga od skazanego (art. 304, 305 p.k.s.). Do kosztów wykonania kary należą również wydatki na przymusowe sprowadzenie skazanych do odbycia kary pozbawienia wolności. Na zasadzie art. 312 § 3 p.k.s. ściągnięte koszty wykonania aresztu zastępczego przelewa się na rachunek Ministerstwa Sprawiedliwości.

W związku z tym, po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, zarządzam co następuje:

a) Po odcierpieniu przez skazanego kary aresztu zastępczego sąd grodzki, do którego władza skarbowa zwróciła się o wykonanie kary (art. 309 § 1 lit. b.-p.k.s.) prześle tej władzy, równocześnie z zawiadomieniem o wykonaniu kary, rachunek kosztów wykonania kary, sporządzony według norm, obowiązujących dla więźniów, skazanych przez sądy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 23, poz. 175). Do rachunku należy w razie potrzeby dołączyć zestawienie kosztów przymusowego sprowadzenia skazanego do odbycia kary.

b) Ewidencję tych kosztów prowadzi władza skarbowa I instancji i ona też czuwa nad ich ściągnięciem na rzecz Skarbu Państwa (Instrukcja Ministerstwa Skarbu z dnia 29 marca 1939 r. w sprawie rachunkowej ewidencji należności, wynikających ze stosowania prawa karnego skarbowego — Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 10, poz. 242).

c) Zarachowanie ściągniętych kosztów na dochód budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości (Dz. III § 8) przeprowadza Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu w myśl właściwego zarządzenia Ministerstwa Skarbu, wobec czego ani sądy, ani więzienia nie zapisują tych kosztów w księdze dochodów budżetowych.

Warszawa, dnia 13 maja 1939 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Grabowski

OKÓLNIK Nr 1904/II.G.S./39

w sprawie zawiadamiania komorników o złożonych do depozytu sądowego sumach, uzyskanych przez egzekucję.

Do wszystkich sądów i komorników.

W myśl § 14 ust. 6 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 października 1935 r. o depozytach sądowych (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1935 r. Nr 21) kasy sądowe w sądach grodzkich, a w sądach okręgowych i apelacyjnych — rachuby, zapisują sumy depozytowe na podstawie otrzymanych z kasy urzędu skarbowego dowodów przychodowych, po czym doręczają te dowody, po odnotowaniu na nich przychodowej pozycji księgi sum depozytowych, właściwemu wydziałowi (oddziałowi) sądu za potwierdzeniem odbioru w rubryce „uwagi" tej księgi; dowody te podlegają dołączeniu do akt sprawy w myśl § 8 ust. 3 zarządzenia o depozytach sądowych.

W związku z przekazaniem komornikom sporządzania i wykonania planu podziału sum, uzyskanych przez egzekucję z ruchomości oraz niehipotekowanych wierzytelności i innych praw majątkowych, kasy sądowe, w myśl okólnika Nr 1891/I.C./39 z dnia 17 stycznia 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1939 r. Nr 1), mają zawiadamiać komorników o złożeniu tych sum do depozytu. Celem uniknięcia sporządzania odrębnych zawiadomień należy doręczać komornikom oryginalne dowody przychodowe.

Doręczenie w mowie będących dowodów przychodowych komornikom należy uskuteczniać za pomocą księgi doręczeń, sporządzonej według załączonego wzoru.

Komornikom, urzędującym poza siedzibą sądu, dowody przychodowe, po zapisaniu w księdze doręczeń, przesyła się pocztą, jako przesyłkę zwykłą za zwrotnym poświadczeniem odbioru, przy czym obowiązek uiszczenia opłaty pocztowej przerzuca się na komornika (adresata), który wyłożoną sumę wlicza do swoich kosztów egzekucyjnych.

Otrzymane dowody przychodowe komornicy dołączają do akt egzekucyjnych.

Warszawa, dnia 19 maja 1939 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Grabowski

Wzór.

Księga doręczeń komornikom dowodów przychodowych depozytowych.

Pozycja księgi sum depozytowych, podana na doręczanym dowodzie przychodowym	Suma, na którą opiewa doręczany dowód przychodowy		Data przesłania pocztą	Potwierdzenie odbioru z podaniem daty	Uwagi
	zł	gr			

OKÓLNIK Nr 1906/II.A./39

w sprawie wzywania osób wojskowych do stawiennictwa w sądach powszechnych.

Do wszystkich sądów.

Stawiennictwo osób wojskowych w sądach powszechnych napotyka niejednokrotnie na trudności z uwagi na wymagania służby wojskowej. W uwzględnieniu tych potrzeb wyjaśniam co następuje:

1) Zgodnie z zarządzeniami poprzednimi w tej kwestii wskazane jest w miarę możności wstrzymywanie się z wysyłaniem wezwań do stawiennictwa w sądach osób wojskowych w okresie, w którym przechodzą one szkolenie rekruckie, lub są powołani na ćwiczenia.

2) W przypadkach stosownych w miejsce wzywania osób wojskowych do osobistego stawiennictwa należałoby ograniczyć się do odczytywania na rozprawie ich zeznań, o ile osoby te przebywają poza siedzibą sądu i w większej od niej odległości (art. 347, 460, 490 § 3 k.p.k.).

3) Jeśli sąd wezwał do stawiennictwa osoby wojskowe przed powołaniem ich do czynnej służby i wezwanie zostało doręczone jeszcze przed wcieleniem ich do wojska, właściwe przełożone władze wojskowe będą zwracać sądom te wezwania z odpowiednią adnotacją o przyczynie niestawiennictwa tej osoby, chyba że będzie ona przebywać w siedzibie sądu, lub jej bezpośredniej bliskości.

4) Podobnie postąpią władze wojskowe z wezwaniami skierowanymi do osób już wcielonych do wojska, lecz doręczonymi zastępczo członkom rodziny w miejscu dawnego zamieszkania (art. 203 k.p.k.) i przesłanymi następnie tym osobom przez członków rodziny, jak również z wezwaniami osób wojskowych, które zostały przeniesione do innego garnizonu (§ 78 reg. karn.).

W tych przypadkach (pkt 3 i 4) sąd po zwrocie wezwania rozważy, czy stawiennictwo danej osoby nadal jest konieczne i czy nie należałoby skorzystać z pomocy sądowej i przesłuchać osobę wezwaną przez sąd właściwy obecnego miejsca zamieszkania (garnizonu) wezwanej osoby.

Zaznaczyć przy tym należy, że z uwagi na wspomniane wyżej względy regułą powinno być przesłuchiwanie wojskowych, zamieszkałych w innym okręgu sądowym w drodze pomocy sądowej, a jedynie wyjątkowo, jeśli dobro wymiaru sprawiedliwości tego bezwzględnie wymaga, należałoby wzywać daną osobę wojskową do stawiennictwa osobistego w sądzie, w którego okręgu osoba ta nie mieszka.

Ponieważ osoby wojskowe, wezwane przez sąd powszechny otrzymują zazwyczaj od władzy wojskowej zaliczkę na koszty, zaliczkę taką, zgodnie z prośbą odnośnej władzy, należy potrącić z należnego tym osobom wynagrodze-

nia za stawiennictwo (art. 588 — 591 k.p.k.), a potrąconą kwotę przesłać lub przelać na konto tej władzy wojskowej, która zaliczkę wypłaciła.

Panów Prezesów i kierowników sądów proszę o czuwanie nad przestrzeganiem zasad niniejszego zarządzenia.

Warszawa, dnia 7 czerwca 1939 r.

Minister Sprawiedliwości:
W. Grabowski

OKÓLNIK Nr 1907/I.C./39

w sprawie instrukcji, dotyczącej sprzedaży i licytacji nieruchomości.

Do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych, Panów Kierowników Sądów Grodzkich oraz Panów Notariuszów i Komorników.

Podaję do wiadomości i stosowania instrukcję Głównego Urzędu Statystycznego, dotyczącą statystyki sprzedaży i licytacji nieruchomości, wprowadzonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 89). Nadzór nad ścisłym przestrzeganiem przepisów powyższego rozporządzenia i instrukcji powierzam Panom Prezesom sądów apelacyjnych i okręgowych oraz Panom Kierownikom sądów grodzkich, w szczególności polecam, aby przy wizytacjach kancelarii Panów Notariuszów i Komorników było badane, czy dla wszystkich akt (spraw) karty statystyczne sprzedaży (licytacji) nieruchomości są wypełniane.

Jednocześnie zarządzam, aby notariusze i komornicy notowali w repertoriach (notariusze na marginesie repertorium po ostatniej rubryce, a komornicy w repertorium „Km" w rubryce uwagi) fakt wypełnienia karty statystycznej przez podanie numerów kart np. karta statyst. Nr 5, karta statyst. Nr 10 — 16.

W sprawie wszelkich wyjaśnień z zakresu statystyki sprzedaży i licytacji nieruchomości należy zwracać się bezpośrednio do Głównego Urzędu Statystycznego.

Jednocześnie traci moc okólnik w sprawie instrukcji, dotyczącej statystyki zmian własności i obciążeń hipotecznych—II Zb. r. i ok. poz. 265.

Warszawa, dnia 30 maja 1939 r.

Minister Sprawiedliwości:
W. Grabowski

INSTRUKCJA

w sprawie statystyki sprzedaży (licytacji) nieruchomości.

I. Wypełnianie kart statystycznych.

A. Przepisy ogólne.

§ 1. D l a k a ż d e g o a k t u s p r z e d a ż y nieruchomości i d l a k a ż d e j l i c y t a c j i nieruchomości należy wypełnić kartę statystyczną, bez względu na to czy nieruchomość ma urządzoną hipotekę, czy też jej nie ma (nieruchomość hipotekowana lub niehipotekowana). Obowiązek wypełnienia karty statystycznej istnieje niezależnie od rodzaju obrotu, w jakim dokonana została sprzedaż — zwykłego, bądź parcelacyjnego, jak również charakteru parcelacji — prywatnej, czy też rządowej.

Na terenie Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Sądu Okręgowego w Katowicach karty statystyczne należy wypełniać dla aktów sprzedaży nieruchomości sporządzonych przez notariuszów, niezależnie od tego, czy zostanie dokonane powzdanie i nastąpi wpis w księdze wieczystej.

§ 2. Kartę statystyczną należy wypełnić na podstawie zeznań stron i treści sporządzonego aktu sprzedaży, licytacji lub wydanego orzeczenia. Przy sporządzaniu aktu sprzedaży karta statystyczna wypełniana jest przez notariusza w obecności stron, które wiarogodność swych zeznań potwierdzają podpisami na karcie statystycznej.

§ 3. D l a k a ż d e g o n o w o n a b y w c y (osoby fizycznej, prawnej, współwłasności) należy wypełnić o d d z i e l n ą k a r t ę s t a t y s t y c z n ą.

Jeżeli ten sam nabywca jednym aktem nabył prawo własności więcej niż jednej nieruchomości lub określonych części kilku nieruchomości, albo też prawo współwłasności do więcej niż jednej nieruchomości, należy wypełnić o d d z i e l n ą k a r t ę s t a t y s t y c z n ą d l a k a ż d e j z n a b y t y c h n i e r u c h o m o ś c i (części lub współwłasności nieruchomości).

§ 4. Jeżeli nieruchomość nabyta została przez dwie lub więcej osób na w s p ó l n ą w ł a s n o ś ć, należy wypełnić t y l k o j e d n ą k a r t ę s t a t y s t y c z n ą, bez względu na liczbę współwłaścicieli, zachowując przepisy § 14. Również jedną tylko kartę statystyczną należy wypełnić, gdy jednocześnie kilka udziałów we współwłasności lub cała współwłasność przechodzi na własność jednej osoby.

§ 5. Za j e d n ą n i e r u c h o m o ś ć należy uważać każdy obiekt stanowiący c a ł o ś ć g o s p o d a r c z ą, choćby obiekt ten składał się z kilku części rozdzielonych terytorialnie lub też posiadających odrębne numery hipoteczne (liczby wykazów hipotecznych, ksiąg wieczystych), np. grunty rolne w szachownicy,

dwie parcele, na których pobudowano jeden dom itp.

B. **Przepisy szczegółowe.**

§ 6. Każdą kartę statystyczną należy zaopatrzyć w pieczęć i numer.

Numeracji kart statystycznych należy dokonywać według kolejności ich wypełniania w ciągu roku, rozpoczynając dla każdego roku numerację od numeru 1, przy czym karty wypełnione dla tego samego aktu (sprawy) również otrzymują odrębne, przypadające w kolei, numery porządkowe.

§ 7. Notariusze, komornicy oraz instytucje kredytowe, przeprowadzające licytacje bez udziału notariusza lub komornika, wpisują w odnośnych rubrykach karty statystycznej numer repertorium (sprawy) oraz datę sporządzenia aktu sprzedaży lub przeprowadzenia licytacji.

Urzędy wojewódzkie (wydziały rolnictwa i reform rolnych) wpisują w rubryce „Data sporządzenia aktu sprzedaży" — datę wydania orzeczenia oraz w rubryce „Nr repertorium" (sprawy) — Nr sprawy.

Datę przysądzenia własności na rzecz nabywcy wpisują sądy po przysądzeniu własności.

§ 8. W rubr. 1 „Nazwa miejscowości" należy wpisać nazwę tej miejscowości. w której położona jest sprzedana (zlicytowana) nieruchomość.

W rubryce „Charakter prawny miejscowości" należy wpisać „miasto" lub „wieś", zależnie od tego, czy miejscowość, w której granicach administracyjnych leży sprzedana (zlicytowana) nieruchomość, jest miastem, czy też wsią. Jeżeli sprzedana (zlicytowana) nieruchomość, np. gospodarstwo rolne, położona jest w granicach administracyjnych paru miejscowości, należy wpisać nazwy tych miejscowości i ich charakter prawny, np. miasto i wieś.

W rubryce „Powiat" należy wpisać nazwę powiatu, w którego granicach położona jest sprzedana (zlicytowana) nieruchomość.

Rubryki „Ulica" i „Nr policyjny" należy wypełniać tylko dla nieruchomości miejskich (domów, placów zabudowanych i niezabudowanych itp.), wpisując nazwę ulicy, przy której sprzedana (zlicytowana) nieruchomość miejska jest położona oraz numer policyjny tej nieruchomości.

§ 9. Rubr. 2 należy wypełniać tylko dla gruntów rolnych i leśnych przez wpisanie „tak" lub „nie" zależnie od tego. czy grunty te posiadają urządzoną hipotekę („tak") lub też hipoteki nie posiadają („nie").

Jeżeli część gruntu posiada urządzoną hipotekę, część zaś hipoteki nie posiada, należy w rubr. 2 podać, jaki obszar posiada urządzoną hipotekę.

§ 10. W rubr. 3a i 3b należy wpisać odpowiednio „tak" lub „nie", ustalając w ten sposób stosunek sprzedanego (zlicytowanego) gruntu do powołanej w tym pytaniu ustawy. Rubryki powyższe należy wypełniać tylko dla aktów sprzedaży (licytacji) gruntów rolnych.

§ 11. W rubr. 4 „Obszar sprzedanej (zlicytowanej) nieruchomości" należy wpisać obszar tej tylko nieruchomości, dla której wypełniona została dana karta statystyczna.

Przy podawaniu obszaru nieruchomości, należy uwzględniać także obszary gruntów znajdujących się pod zabudowaniami.

Jeżeli w akcie sprzedaży (licytacji) nie ma podanego obszaru gruntu, jak również brak jest opisu nieruchomości, należy rubryki te wypełnić na podstawie zeznań stron.

§ 12. W rubr. 5 należy skreślić te określenia, które nie odpowiadają charakterowi sprzedanej (zlicytowanej) nieruchomości. Jeżeli określenia nieruchomości zawarte w tej rubryce okażą się niewystarczające, należy je w miejscach zaznaczonych kropkami uzupełnić.

§ 13. W rubr. 6 „Ogólna cena sprzedażna" należy wpisać ogólną sumę uzyskaną ze sprzedaży (licytacji) bez żadnych potrąceń, np. długów itp.

Jeżeli dla jednego aktu sprzedaży (licytacji) wypełniono kilka kart statystycznych, należy w każdej karcie wpisać cenę tej tylko nieruchomości, której dotyczy dana karta.

§ 14. W przypadku współwłasności należy w rubr. „Imię i nazwisko" wpisać — „Współwłasność" i podać liczbę osób wchodzących w skład współwłasności.

Następnie, jeżeli współwłaściciele są jednakowej narodowości, jednakowego wyznania lub jednakowego zawodu, należy cechy te wpisać w odnośnych rubrykach karty statystycznej. O ile współwłaściciele są różnej narodowości, różnego wyznania lub różnego zawodu, należy w odnośnych rubrykach karty statystycznej podać liczby współwłaścicieli o jednakowej narodowości, wyznaniu lub zawodzie, np. rzym.-katolików 3, ewangelików 2, prawosławnych 1 itp.

§ 15. Jeżeli, jako poprzedni lub nowy właściciel, występuje osoba prawna, należy w rubryce „Imię i nazwisko" wpisać nazwę (firmę) osoby prawnej, natomiast rubr. „Narodowość" i „Wyznanie" należy pozostawić bez wypełnienia, zaś w rubr. „Zawód" należy określić charakter osoby prawnej, np. bank itp.

§ 16. Przy podawaniu narodowości poprzedniego i nowego właściciela należy zwracać uwagę, czy strony nie identyfikują pojęcia narodowości z obywatelstwem państwowym.

§ 17. W rubr. „Zawód" należy podać to zajęcie poprzedniego i nowego właściciela, które stanowi ich główne źródło utrzymania. Jeżeli poprzedni lub nowy właściciel w ogóle nie pracuje zarobkowo, należy podać źródło jego utrzymania lub wymienić na czyim jest utrzymaniu i określić zawód tej ostatniej osoby, np. emeryt, przy mężu rolniku itp.

§ 18. Rubrykę obszaru gruntu posiadanego przed zmianą własności wypełniają tylko no-

tariusze dla aktów sprzedaży gruntów rolnych i leśnych, we wszystkich innych przypadkach omawianej rubryki nie należy wypełniać. W rubryce tej należy wpisać dla poprzedniego i nowego właściciela oddzielnie obszary wszystkich gruntów posiadanych przez nich przed dokonaniem sprzedaży w tej samej miejscowości, w której leży sprzedany grunt oraz poza tą miejscowością, przy czym gruntów leżących poza granicami państwa uwzględniać nie należy.

W przypadku współwłasności nie należy uwzględniać obszarów gruntów będących indywidualną własnością członków danej współwłasności.

Jeżeli, jako poprzedni lub nowy właściciel, występuje Państwo (Skarb Państwa, przedsiębiorstwa lub instytucje państwowe) rubr. obszaru gruntu posiadanego przed zmianą własności nie należy wypełniać.

§ 19. W rubr. „Powód sprzedaży nieruchomości" należy podać powody, dla których właściciel sprzedaje nieruchomość.

§ 20. W rubr. „Miejsce ostatniego stałego pobytu nowego właściciela" należy wpisać nazwę tego powiatu, w którym nabywca ostatnio stale zamieszkiwał. Jeżeli nabywca ostatnio stale zamieszkiwał poza granicami państwa, należy w tej rubryce wpisać nazwę kraju, w którym zamieszkiwał.

§ 21. W rubr. 8 „Zmiana własności nastąpiła drogą" należy wpisać odpowiednie określenie formy zmiany własności, tj. „sprzedaży" lub „licytacji".

II. Postępowanie z kartami statystycznymi wypełnionymi dla licytacji nieruchomości, przeprowadzanych przez komorników.

§ 22. Sąd, bezpośrednio po przysądzeniu własności na rzecz nabywcy, wpisuje w odpowiedniej rubryce karty statystycznej, wypełnionej i załączonej przez komornika do akt licytacyjnych, datę przysądzenia i bezzwłocznie kartę statystyczną zwraca komornikowi.

Jeżeli sąd odmówi przysądzenia własności, karta statystyczna zostaje przez sąd przekreślona i pozostaje w aktach licytacyjnych.

Jeżeli wskutek przeprowadzonej nadlicytacji, licytant nie uzyska przysądzenia, sąd, oprócz wpisania daty przysądzenia, dokonuje na karcie statystycznej wypełnionej przez komornika zmian w rubr. 6 i 7. Zmiany te należy wnosić, bezpośrednio po przeprowadzeniu nadlicytacji, na podstawie zeznań nadlicytanta, czerwonym atramentem.

III. Przesyłanie kart statystycznych do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 23. Notariusze, komornicy, urzędy wojewódzkie (wydziały rolnictwa i reform rolnych) oraz instytucje, posiadające uprawnienia ustawowe do przeprowadzania licytacji bez udziału notariusza lub komornika, obowiązane są po upływie każdego półrocza przesyłać karty statystyczne bezpośrednio do Głównego Urzędu Statystycznego w terminach: do dnia 1 sierpnia za okres I półrocza i do dnia 1 lutego za okres II półrocza poprzedniego roku.

§ 24. Notariusze zaliczają karty statystyczne do właściwych półroczy według daty sporządzenia aktu lub przeprowadzenia licytacji; komornicy — według daty przysądzenia własności przez sąd, urzędy wojewódzkie (wydziały rolnictwa i reform rolnych) — według daty wydania orzeczenia, instytucje kredytowe, posiadające uprawnienia ustawowe do przeprowadzania licytacji nieruchomości bez udziału notariusza lub komornika — według daty przeprowadzenia licytacji.

§ 25. Karty statystyczne przed wysłaniem do Głównego Urzędu Statystycznego należy ułożyć według kolejności numerów.

Do przesyłanej paczki kart należy dołączyć pismo, które powinno zawierać: a) liczbę przesyłanych kart, b) półrocze, za które karty statystyczne są przesyłane.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

o wypuszczeniu w obieg znaczków sądowych nowego wzoru z napisem „opłata za doręczenie" o wartości 50 gr i o wycofaniu z obiegu dotychczasowych znaczków opłaty za doręczenie o wartości 50 gr i 80 gr.

Stosownie do § 14 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 972) Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do powszechnej wiadomości, że z dniem 1 lipca 1939 r. zostają wypuszczone w obieg nowe znaczki sądowe z napisem „opłata za doręczenie" o wartości 50 gr.

Opisanie znaczka:

rysunek znaczka obramowany jest prostokątną ramką; w górnej części ramki na ciemnym tle pośrodku widnieje jasny napis „opłata", po bokach tego napisu umieszczono motywy dekoracyjne; w dolnej części ramki na ciemnym tle widnieje jasny napis „za doręczenie"; na tle, wewnątrz ramki, postać Temidy z mieczem w prawej ręce i z wagą w lewej; w lewym górnym rogu umieszczono oznaczenie wartości „50 gr", w prawym zaś dolnym rogu tarczę z godłem Państwa, ozdobioną laurową gałęzią. Rysunek, stanowiący kontur znaczka, tłoczony jest na tle giloszowym. Wymiar całego znaczka z margine-

sami 25,5 na 31,25 mm, zaś wymiar rysunku — 19,5 na 25 mm. Tło giloszowe wykonane jest w kolorze brązowym, kontur — w kolorze oliwkowym.

Dotychczasowe znaczki opłaty za doręczenie: po 80 gr w kolorze zielonym podłużne (Monitor Pol. z 1932 r. Nr 75), po 50 gr w kolorze czerwonym podłużne (Monitor Pol. z 1934 r. Nr 299) oraz przedrukowane z 80 gr na 50 gr (Monitor Pol. z 1938 r. Nr 11) — tracą prawo obiegu z dniem 1 grudnia 1939 r., po czym mogą być wymieniane w kasach sądowych na znaczki nowego wzoru w terminie do 31 grudnia 1939 r.

RUCH SŁUŻBOWY.

ZMIANY W ZARZĄDZIE CENTRALNYM.

Mianowani — pracownikami kontraktowymi:

Sygulski Stanisław z dn. 1.VI.39 r. — 22.V. 1939. Luchtówna Halina, aplikant sądowy z dn. 1.VI.39 — 27.V.39. Kusz Józef z dn. 1.VI.39 — 27.V.39. Walusińska Alina z dn. 1.VI.39 — 27.V. 1939.

Przeniesiona w stan spoczynku na własną prośbę:

Gronkiewiczowa Maria, sekretarz z dn 31.V.39 — 16.V.39.

Zwolniony na skutek podania:

Małkowski Roman, pracownik kontraktowy z dn. 31.V. 39 — 22.V.39.

Rozwiązano umowy z pracownikami kontraktowymi:

Dąbrowska Stanisława z dn. 30.VI.39 — 31.III.39. Urbański Władysław z dn. 31.VIII.39 — 12.V.39.

Delegowany:

Jarociński Jerzy, sędzia grodzki w Warszawie do p.cz. w Ministerstwie Sprawiedliwości — 8.V.39.

Odwołany z delegacji:

Radomyski Kazimierz, sędzia grodzki w Warszawie, zastępca przewodniczącego Sądu Pracy w Warszawie — do p.cz. w Ministerstwie z dn. 30.VI.39 — 22.V.39.

SĄDY APELACYJNE.

Przeniesiony w stan spoczynku na skutek podania:

Karwowski Mieczysław, sędzia apelacyjny w Katowicach — 1.V. 39.

Przeniesiony w stan spoczynku z urzędu:

Jakubowski Jan, sędzia apelacyjny w Warszawie — 22.V.39.

SĄDY OKRĘGOWE.

Mianowany:

Bielawski Wacław, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — podprokuratorem okręgowym w Równem — 31.V.39.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe na równorzędne stanowisko na skutek podania:

Sędzia okręgowy:

Plewako Zdzisław z Radomia do Lublina— 8.V.39.

Przeniesiony w stan spoczynku z urzędu:

Wojtkiewicz Daniel, sędzia okręgowy śledczy Sądu Okręgowgo w Wilnie — 5.V.39.

Zwolniony na skutek podania:

Tłuchowski Stefan, podprokurator okręgowy w Równem z dn. 16.VI.39 — 5.V.39.

SĄDY GRODZKIE.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na równorzędne stanowiska na skutek podań:

Sędziowie grodzcy:

Maciołowski Wojciech z Nowego Sącza do Krakowa — 16.V.39. Mercik Stanisław z Turki do Tłumacza — 24.V.39. Jarosławski Wojciech z Kozienic do Puław — 27.V.39. Dziurzyński Józef ze Skarżyska Kamiennej do Radomia — 31.V.39.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe na równorzędne stanowisko z urzędu:

Tomaszewski Tadeusz z Kielc do Skarżyska Kamiennej — 31.V.39.

Przeniesiony w stan spoczynku na skutek podania:

Stangierski Ludwik, sędzia grodzki w Radomiu — 5.V.39.

Przeniesiony w stan spoczynku z urzędu:

Czyż Józef, sędzia grodzki w Landwarowie — 19.V.39.

ASESORZY.

Mianowani — egzaminowani aplikanci sądowi — asesorami sądowymi:

W okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

Krausówna Maria z dn. 1.VII.39 — 13.V.39.

W okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie:

Hayder Tadeusz z dn. 15.V.39 — 8.V.39. Zamajski Stanisław z dn. 1.VI.39 — 16.V.39. Wierzbołowicz Kazimierz z dn. 1.VI.39 — 16.V. 1939. Dąbrowski Józef z dn. 1.VI.39 — 16.V.39. Szczęsnowicz Marian z dn. 1.VI.39 — 16.V.39.

PISARZE HIPOTECZNI.

Zmarli:

Klinger Ludwik, pisarz hipoteczny przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Równem — 4.V.39. Sokołowski Józef, pisarz hipoteczny przy wydziale hipotecznym ziemskim Sądu Okręgowego w Warszawie — 20.V.39.

NOTARIATY.

Mianowany:

Sioda Zygmunt, adwokat z Bydgoszczy — notariuszem w Katowicach — 13.V.39.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na równorzędne stanowiska na skutek podań:

Notariusze:

Krok Kazimierz z Lublińca do Mikołowa — 1.V.39. Brzostyński Adam z Mikołowa do Ka-

towic — 1.V.39. Rossmann Kazimierz z Siemiatycz do Garwolina — 25.V.39. Makowski Tadeusz z Garwolina do Siemiatycz — 25.V.39.

Zmarł:

Krupiński August, notariusz w Chodorowie — 3.IV.39.

OGÓLNE.

Delegowani:

Kleski Artur, wiceprezes Wydziału Zamiejscowego w Chorzowie Sądu Okręgowego w Katowicach — do p. o. prezesa Sądu Okręgowego w Cieszynie — 13.V.39.

Rekowski Bronisław, sędzia okręgowy w Równem — do p. o. pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Równem — 15.V.39 — do odwołania.

Moczulski Władysław, sędzia apelacyjny w Warszawie — do p. o. pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym ziemskim Sądu Okręgowego w Warszawie do 1.VIII.39 — 23.V. 1939.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Miejscowość	Stanowiska				
	Sędziowie apelacyjni	Sądy okręgowe		Sądy grodzkie	
		Sędziowie okręgowi	Sędziowie śledczy	Sędziowie sprawujący kierownictwo sądu	Sędziowie grodzcy
Łódź	—	1 c. i 1 k.	—	—	—
Mir (s. o. w Nowogródku)	—	—	—	—	1
Nowogródek	—	1 k.	—	—	—
Radom	—	1 k.	—	—	—
Siemiatycze (s. o. w Białymstoku)	—	—	—	—	1
Warszawa	1 c.	1 c.	—	—	1
Wilejka (s. o. w Wilnie)	—	—	1	—	—

Uwaga: c.—oznacza wydz. cywilny.
k.—oznacza wydz. karny.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska należy wnosić w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika do właściwego prezesa sądu.

BIBLIOGRAFIA.

Administracja Wydawnictw Ministerstwa Sprawiedliwości zawiadamia, że ukazały się następujące wydawnictwa:

„Kodeks postępowania karnego, przepisy wprowadzające kodeks postępowania karnego, postępowanie doraźne". Broszura formatu kieszonkowego zawiera teksty wymienionych aktów ustawodawczych oraz szczegółowy skorowidz do kodeksu postępowania karnego. Str. 374. Cena w oprawie kartonowej 2 zł 50 gr, w oprawie płóciennej 3 zł 50 gr, na papierze bezdrzewnym 4 zł.

„Kodeks karny, prawo o wykroczeniach, przepisy wprowadzające kodeks karny i prawo o wykroczeniach". Broszura formatu kieszonkowego wraz ze szczegółowym skorowidzem. Str. 286. Cena w oprawie kartonowej 2 zł 50 gr, w oprawie płóciennej 3 zł 50 gr, na papierze bezdrzewnym 4 zł.

„Prawo o ustroju adwokatury". Broszura formatu kieszonkowego zawiera ustawę z dnia 4 maja 1938 r. Prawo o ustroju adwokatury wraz ze szczegółowym skorowidzem. Str. 147. Cena w oprawie kartonowej 90 gr.

Wymienione broszury są do nabycia w Administracji Wydawnictw Ministerstwa Sprawiedliwości (Warszawa, Długa 50) oraz w większych księgarniach w Warszawie i na prowincji.

Wysyła się po uprzednim wpłaceniu należności oraz kosztów przesyłki na konto w P.K.O. 30-130 (Dziennik Ustaw).

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

Cena numeru niniejszego 50 gr. Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości wynosi 2 zł kwartalnie, 8 zł rocznie. Prenumeratę opłacać należy przynajmniej na tydzień przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. 108020

Wpłaty należy wnosić do P. K. O. na konto czekowe Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 30-122 lub do Redakcji Dziennika Urzędowego Min. Sprawiedl. w Warszawie, ul. Długa 50.